

Sygn. akt III KO 69/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **S.N. i in.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 12 września 2017 r.,

wniosku Sąd Rejonowego w R.

z dnia 11 lipca 2017 r., sygn. akt X K (...)

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Kozienicach.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy w R. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy przeciwko S.N. i in. do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k. W uzasadnieniu podniesiono, że pokrzywdzonymi przestępstwami są kuratorzy Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej przy Sądzie Rejonowym w R., którzy są pracownikami tego sądu podległymi Prezesowi Sądu Rejonowego – zwierzchnikowi wszystkich sędziów tego sądu, w tym sędziego rozpoznającego sprawę. Zdaniem Sądu Rejonowego, powyższe okoliczności przemawiają za odstąpieniem od zasady właściwości miejscowej. We wniosku podniesiono także okoliczności takie jak prowadzenie przez Sąd Okręgowy w R. postępowania z powództwa S.N. o ochronę dóbr osobistych przeciwko sędziom Sądu Rejonowego w R. i Sądu Okręgowego w R., wskazywanie przez oskarżonego S.N. na powiązania rodzinne pomiędzy

prokuratorem okręgowym oraz kuratorem, jak również fakt zainicjowania postępowania w sprawie na skutek pisma Prezesa Sądu Rejonowego w R. z dnia 8 czerwca 2015 r. Zdaniem Sądu wnioskującego w przedstawionych realiach w odbiorze społecznym może powstać nieuzasadnione przekonanie, że sprawa zostanie rozstrzygnięta w sposób nieobiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w R. okazał się zasadny i zasługiwał na uwzględnienie. Należy w pierwszej kolejności zaznaczyć, że instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, iż pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Przekazanie sprawy w omawianym trybie może nastąpić tylko wtedy, gdy w sposób realny występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Taka sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie.

Rzeczywiście w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że dobro wymiaru sprawiedliwości, które uzasadnia przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k., obejmuje także potrzebę eliminowania wytworzenia się w opinii publicznej i u stron, choćby i mylnego, ale realnego, przekonania o braku obiektywizmu sądu w rozpoznawaniu danej sprawy. Wskazane we wniosku okoliczności, w sytuacji, gdy nadto Prezes Sądu Rejonowego w R. skierował w tej sprawie zawiadomienie, iż zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, w wyniku którego wszczęto przedmiotowe postępowanie, sprawiają, iż rzeczywiście dla dobra wymiaru sprawiedliwości - rozumianego także jako potrzeba kształtowania społecznego poczucia o bezstronnym i wolnym od wszelkich wpływów orzekaniu - sprawa winna zostać rozpoznana przez inny, rzeczowo właściwy sąd (por. postanowienie SN z dnia 8 września 2005 r., sygn. akt V KO 58/05, OSNwSK 2005/1/1637). Dlatego Sąd Najwyższy orzekł o przekazaniu jej Sądowi Rejonowemu w K..